Dosarul nr. 1r-242/25 Judecătoria Străşeni, sediul Central
1-24124514-02-1r-05032025 Judecător: Osoianu
Sergiu

D E C I Z I E

19 iunie 2025 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Juganari Marcel
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de *avocatul Zagaiciuc Victor în interesele inculpatului Turcu Ion*, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 07 februarie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Turcu Ion ***,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul *****, studii de 5 clase, nesupus militar, concubinaj, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal
Procedura de înștiințare a participanților la proces a fost executată.
Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond din 04.11.2024 – 07.02.2025;
Instanța de apel din 05.03.2025 - 19.06.2025.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru -

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 07 februarie 2025 s-a recunoscut vinovat Turcu Ion ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal, și potrivit acestei Legi, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de

închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința inculpatului Turcu Ion *****, măsura preventivă - arestul, pînă la intrarea sentinței în vigoare, apoi a o revoca.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Turcu Ion *****, s-a calculat din momentul reținerii.

S-a încasat din contul lui Turcu Ion ***** în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci), 00 lei, legate de efectuarea expertizei judiciare

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Turcu Ion *****, la 07.09.2024, în jurul orei 23:00, aflându-se la domiciliul său din s. *****, rnul *****, consumând băuturi alcoolice împreună cu *****, în urma unui conflict iscat între aceștia, Turcu Ion ***** acționând intenționat și urmărind scopul cauzării vătămării corporale lui *****, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căreia acesta a căzut jos și după care i-a aplicat câteva lovituri cu piciorul în regiunea abdominală, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 27.09.2024, traumatism abdominal închis cu lezarea splinei; hemoperitoneum (1800 ml sânge cu cheaguri); șoc hemoragie grad I, edem posttraumatic al țesuturilor moi ale buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Turcu Ion ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin.(l) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

În şedinţa preliminară Turcu Ion, fiind asistat de apărătorul său Zagaiciuc ***** au înaintat instanței cerere prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Prin încheierea protocolară din 23 ianuarie 2025, instanța de judecată a admis cererea inculpatului Turcu Ion, privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.87).

Solicitările recurenților:

*Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Zagaiciuc ***** în interesele inculpatului Turcu Ion, a înaintat cerere de recurs, solicitând casarea parţială a sentinţei Judecătoriei Străşeni, sediul Central din 07 februarie 2025 în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi decizii prin care lui Turcu Ion învinuit în baza 151 alin.(1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate prin prisma art. 90 Cod penal, fără a pune în executare pedeapsa stabilită prin sentința instanței de fond.*

În motivarea recursului a invocat că sentinţa primei instanțe este nefondată şi neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, deoarece instanţa a apreciat incorect gradul de pericol social care-1 reprezintă inculpatul şi circumstanţele care atenuează vinovăţia sa, ceea ce a avut drept consecință stabilirea unei pedepse definitive de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, izolarea inculpatului de societate, fiind o măsură inutilă.

Consideră că instanța de judecată nu a ținut cont de prezenţa circumstanţelor atenuante şi anume recunoaşterea vinovăţiei şi căinţa sinceră. În cadrul urmăririi penale şi a cercetării judecătorești, inculpatul a menționat că a făcut concluzii referitor la evitarea admiterii ulterioare a încălcărilor legii, a înaintat cerere privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364 [1] Cod de procedură penală, fapt care demonstrează că acesta a păşit pe calea corectării şi reeducării, la fel a contribuit activ la descoperirea infracţiunii. Inculpatul a dat declaraţii în cadrul urmării penale referitor la faptele comise contribuind la stabilirea tuturor circumstanţelor comiterii acestei infracţiuni şi a adevărului pe cauza penală dată.

A mai notat că cu referire la personalitatea infractorului că acesta nu se caracterizează negativ din materialele cauzei penale, nu se află la evidenţa medicului narcolog.

Menționează că din materialele cauzei penale reiese că inculpatul merită încrederea instanţei de judecată, în vederea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate, cu anularea pedepsei în formă de închisoare, care i-a fost administrată de către instanţa de fond.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare, însă până la termenul indicat participanții referințe ori alte acte pe caz nu au depus.

Aprecierea instanței de recurs:

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul avocatul Zagaiciuc ***** în interesele inculpatului Turcu Ion, și a menține sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 07 februarie 2025, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 448 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct. 1) lit. a) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul Penal reține, că recurentul a atacat cu recurs sentința instanței de fond în partea ce ține de pedeapsa stabilită.

Astfel, cu privire la pedeapsa care a fost stabilită, instanța de recurs atestă că prima instanța a reținut că prin acțiunile sale intenționate, Turcu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin.(1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă*

a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcţionării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătăţii, însoţită de pierderea stabilă a cel puţin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feţei şi/sau a regiunilor adiacente.

Iar, prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 07 februarie 2025, s-a recunoscut vinovat Turcu Ion ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal, și potrivit acestei Legi, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a aplicat în privința inculpatului Turcu Ion *****, măsura preventivă - arestul, pînă la intrarea sentinței în vigoare, apoi a o revoca. Termenul executării pedepsei stabilite lui Turcu Ion *****, s-a calculat din momentul reținerii. S-a încasat din contul lui Turcu Ion ***** în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 lei, legate de efectuarea expertizei judiciare.

Colegiul Penal constată că, la baza sentinței emise, ținând cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina integral în cele comise și a solicitat examinarea cauzei pe probele care au fost administrate la faza de urmărire penală, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal și 364^1 Cod de procedură penală, instanța a analizat și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Ori, însăși ***inculpatul Turcu Ion,*** fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că toamna, aflându-se la domiciliul său în s. *****, r-nul ***** data nu o ține minte, dar pe la orele 19:00-20:00 era cu cumătrii *****și ***** consumau împreună băuturi alcoolice și anume rachiu. În acel moment a venit în ospeție *****. Turcu Ion l-a întrebat pe ultimul de ce a mers cu concubina sa, pe nume ***** la iaz, la care ***** i-a răspuns urât. Și Turcu Ion nu s-a abținut și l-a lovit cu pumnul în față și de vre-o 4-5 ori cu picioarele în regiunea abdomenului. A făcut acesta lucru din gelozie și din motiv că se afla în stare de ebrietate. A menționat că îi pare rău de cele comise și pe viitor nu o să mai procedeze așa.

Totodată, vina inculpatului este demonstrată și prin cumulul de probe administrate și analizate în cadrul ședințelor de judecată și anume:

- ***declarațiile părții vătămate*** *****, care a declarat că locuiește în s. *****, r. *****, fiind la evidență/grupat gr. II, din cauza vederii slabe. Aproximativ o lună

în urmă, seara, a mers la vecinul lui Turcu Ion să-i ceară datoria, deoarece anterior a ajutat-o pe soția lui procurându-i un balon de gaz de 40 kg. Ajungând la el la domiciliu, care se află în centrul satului, a intrat în ogradă și a văzut că stăteau cu niște oaspeți făcând frigărui și serveau băuturi alcoolice. Astfel au stat împreună la masă, a servit și el bere, însă nu era în stare de ebrietate. Peste aproximativ o oră au plecat oaspeții și a rămas doar el cu Turcu Ion și încă un băiat numele căruia nu și-l amintește, care la fel peste ceva timp a plecat. Fiind în doi, Ion i-a spus că cineva i-a comunicat că el ar fi avut relații cu soția lui pe nume Ana. Atunci el i-a răspuns că nu a avut nimic cu ea, însă el a început să-l bată. Prima lovitură a fost cu pumnul în regiunea feței, de la care a căzut jos pe pământ, unde continua să-1 lovească cu picioarele în regiunea abdomenului. A primit vreo 3 lovituri, după care a reușit să se ridice și să fugă. După care a plecat la ***** (*****), un cunoscut care la moment este peste hotare la muncă și de unde a telefonat la poliție. Menționează că anterior cu Turcu Ion a mai avut conflict în public unde au fost amendați amândoi. Martori la cele întâmplate nu au fost. (f.d.26-27);

- ***declarațiile martorului*** *****, care a declarat că aproximativ două luni în urmă, data exactă nu și-o amintește, era seară și s-a dus în vizită la un consătean pe nume *****, unde a stat aproximativ o oră, după care s-a dus la Turcu Ion, care este vecinul lui *****. Atunci l-a văzut pe ***** care era murdar de sânge pe față, era de sânge la nas și la gură. El l-a întrebat pe ***** ce s-a întâmplat, iar el i-a răspuns că a fost lovit de Turcu Ion, iar la întrebarea lui care a fost motivul, el ia spus că din cauză că Ion o gelozează pe soția lui. După aceasta ***** a plecat la ***** și a făcut chemare la poliție. (f.d.30-31);

- ***procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.08.2024***, cu planșa fotografică anexată, unde în urma cercetării gospodăriei lui Turcu Ion ***** din s.*****, r-nul *****, în veranda de la intrare în locuință au fost depistate jos lângă un pat mai multe pete asemănătoare sângelui. (f.d.9-15);

- ***raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 27 septembrie 2024***, conform căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. *****, a.n.*****, s-au constatat: traumatism abdominal închis cu lezarea splinei; Hemoperitoneum (1800 ml sânge cu cheaguri); Șoc hemoragie grad I, edem posttraumatic al țesuturilor moi ale buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Puterea de acțiune a agentului traumatic a fost suficientă pentru cauzarea leziunilor corporale constatate. Regiunile anatomice, unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie, dar nu sunt caracteristice pentru autoprovocare (f.d.39-40).

Analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de recurs, prin prisma pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, se atestă că acțiunea infracțională comisă de *inculpatul* **Turcu Ion** ***** cuprinde elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute **de art. 151 alin.(1) Cod penal**, individualizată prin *vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcţionării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătăţii, însoţită de pierderea stabilă a cel puţin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feţei şi/sau a regiunilor adiacente.*

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, îl constituie corpul persoanei. În cazul de față, se stabilește că obiectul material este corpul victimei *****, asupra căruia s-a îndreptat loviturile, iar ca urmare i s-a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale.

Victimă a infracţiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, poate fi orice persoană (în viaţă), cu condiţia să fie altă persoană decât însuși făptuitorul, iar în speța de față victima infracțiunii este nu altcineva decât *****.

Latura obiectivă a infracțiunii, în varianta imputată inculpatului, are următoarea structură: 1) fapta (acţiunea sau inacţiunea) prejudiciabilă manifestată prin acțiuni în vederea provocării vătămărilor grave a integrităţii corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin urmare se constată din însăși declarațiile inculpatului Turcu Ion confirmă existența acțiunii prejudiciabile, manifestată prin provocarea vătămării grave a integrității corporale, ori acesta a menționat că *aflându-se la domiciliul său în s. *****, r-nul ***** data nu o ține minte, dar pe la orele 19:00-20:00 era cu cumătrii *****și ***** consumau împreună băuturi alcoolice şi anume rachiu. În acel moment a venit în ospeție *****. Turcu Ion l-a întrebat pe ultimul de ce a*

*mers cu concubina sa, pe nume ***** la iaz, la care ***** i-a răspuns urât. Și Turcu Ion nu s-a abținut și l-a lovit cu pumnul în față și de vre-o 4- 5 ori cu picioarele în regiunea abdomenului.*

Cele declarate de inculpat este confirmat și de către ***partea vătămată *****,*** *care susține că fiind în doi, Ion i-a spus că cineva i-a comunicat că el ar fi avut relații cu soția lui pe nume Ana. Atunci el i-a răspuns că nu a avut nimic cu ea, însă el a început să-l bată. Prima lovitură a fost cu pumnul în regiunea feței, de la care a căzut jos pe pământ, unde continua să-1 lovească cu picioarele în regiunea abdomenului. A primit vreo 3 lovituri, după care a reușit să se ridice și să fugă.*

*Iar, **martorul** ***** a declarat că aproximativ două luni în urmă, data exactă nu și-o amintește, era seară și s-a dus în vizită la un consătean pe nume *****, unde a stat aproximativ o oră, după care s-a dus la Turcu Ion, care este vecinul lui *****. Atunci l-a văzut pe ***** care era murdar de sânge pe față, era de sânge la nas și la gură. El l-a întrebat pe ***** ce s-a întâmplat, iar el i-a răspuns că a fost lovit de Turcu Ion, iar la întrebarea lui care a fost motivul, el ia spus că din cauză că Ion o gelozează pe soția lui,* stabilește cu certitudine existența infracțiunii incriminate, care determină stabilirea vinovăției inculpatului Turcu Ion.

Infracțiunea de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, se consideră consumată o dată cu săvârșirea acțiunilor primejdioase prin ele însele pentru viața victimei în momentul producerii lor, indiferent de dauna cauzată sănătății persoanei.

Urmările prejudiciabile atestate în speță se atribuie la categoria vătămărilor grave, periculoase pentru viață, care sunt confirmare prin ***raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 27 septembrie 2024***, conform căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. *****, a.n.*****, s-au constatat: traumatism abdominal închis cu lezarea splinei; Hemoperitoneum (1800 ml sânge cu cheaguri); Șoc hemoragie grad I, edem posttraumatic al țesuturilor moi ale buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. Puterea de acțiune a agentului traumatic a fost suficientă pentru cauzarea leziunilor corporale constatate. Regiunile anatomice, unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie, dar nu sunt caracteristice pentru autoprovocare. (f.d.39-40).

Conform art. 24 din hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau sănătății nr. 534 din 26 iulie 2023, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății se califică în baza următoarelor criterii: 1) pericolul pentru viață; 2) consecințele posttraumatice nepericuloase pentru viață, precum: a) pierdere anatomică a unui organ sau a funcției acestuia; b) întrerupere posttraumatică a sarcinii; c) desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente; d) boală psihică; 3) incapacitatea de muncă generală permanentă și considerabilă.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.151 alin.(1) Cod penal, se caracterizează prin vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile, a dorit sau admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. Deci inculpatul Turcu Ion este născut la *****, astfel acesta poate fi subiectul infracțiunii imputate.

În ordinea celor expuse, Colegiul Penal conchide că instanța de fond corect a dat apreciere tuturor probelor și a stabilit vinovăția inculpatului, ținând cont la individualizarea pedepsei de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

În corespundere cu art.7 alin.(1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul Penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura

pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cerința stabilită la art. 75 alin. (1) Cod penal de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal).

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația

instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată corect a luat în calcul și personalitatea inculpatului Turcu Ion, ori acesta la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 51), cât și la evidența medicului psihiatru la fel nu se află (f.d.53), anterior a fost judecat (f.d. 47).

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Infracțiunea prevăzută de **art. 151 alin.(1) Codul penal** la momentul comiterii infracțiunii prevedea sancțiunea sub formă de *închisoare de la de la 5 la 10 ani.*

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Turcu Ion se atribuie la categoria infracțiunilor *grave.*

Circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal în privința inculpatului Turcu Ion, la fel nu au fost stabilite.

Cât ține de circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, s-a stabilit că infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate.

Subsecvent, instanța de recurs la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, va ține cont de circumstanțele cauzei, dar și de personalitatea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că reeducarea inculpatului va avea loc, doar dacă în privința acestuia i se va aplica o pedeapsă cu închisoarea, cu executarea efectivă a acesteia. Mai mult ca atât, pedeapsa aplicată cu 4 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis este în limitele legii penale, aplicându-se corect și prevederile art. 364^1 Cod penal în colaborare cu prevederile art. 80^1 Cod penal.

Ori, în conformitate ci limitele minime și maxime a pedepsei stabilite la art.151 alin.(1) Cod penal este de la 5 ani la 10 ani. În sensul dat în condițiile art. 80^1 Cod penal, se stabilește limita de pedeapsă raportate la speța în cauză: pedeapsa maximă sub formă de închisoare nu poate depăși 7 ani și 5 luni și nu poate fi mai mică decât 3 ani și 9 luni închisoare.

Instanța corect a stabilit pedeapsa în privința inculpatului Turcu Ion, aceasta fiind una echitabilă, proporțională și necesară. Luând în considerare faptul că inculpatul a fost anterior condamnat, s-a impus o sancțiune penală care să descurajeze comiterea unor fapte similare în viitor. Pedeapsa și modalitatea de

executare trebuie individualizate astfel încât inculpatul să fie determinat să respecte legea penală, dar și să conștientizeze gravitatea comportamentului său.

Prin executarea efectivă a pedepsei într-un regim semiînchis, inculpatul va avea posibilitatea de a participa la programe de reeducare, activități educaționale și ocupaționale, în cadrul cărora poate reflecta asupra consecințelor faptelor sale și își poate corecta comportamentul. Această durată de patru ani este suficientă pentru a permite un proces autentic de conștientizare și transformare personală, fiind nici excesivă, nici insuficientă, ci una echilibrată în raport cu gravitatea faptei și antecedentele penale ale inculpatului.

De asemenea, confruntarea reală cu rigorile detenției și limitările acesteia poate produce un efect de descurajare, atât la nivel individual, cât și general, demonstrând că încălcarea legii atrage consecințe reale și ferme. Doar o pedeapsă aplicată și executată în mod efectiv poate determina inculpatul să se conformeze în viitor cerințelor legale și să evite săvârșirea altor infracțiuni.

Astfel, măsura dispusă de instanță nu doar că respectă limitele legii penale, dar este și una justă, proporțională și esențială pentru atingerea scopului principal al pedepsei reeducarea și reintegrarea socială a inculpatului.

Cu privire la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul notează că și pe acest aspect, instanța de fond corect a ignorat aplicabilitatea suspendării condiționate, luând în calcul atât circumstanțele de fapt cât și de drept.

În corespundere cu art. 90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudență, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea

condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

În concret, inculpatul Turcu Ion, a mai fost anterior condamnat pentru o infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, prin care i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani și 7 luni, cu suspendarea acestui termen, pe o perioadă de probă de 4 ani.

În acest context, Colegiul Penat a determinat că scopul pedepsei penale aplicate anterior nu și-a făcut efectul, ori, conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală are ca scop nu doar sancționarea, ci și corectarea, resocializarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Aplicarea unei suspendări în astfel de circumstanțe nu contribuie la îndeplinirea acestor scopuri, ci dimpotrivă, favorizează recidiva și diminuează autoritatea legii.

În stabilirea pedepsei, instanța trebuie să țină cont nu doar de circumstanțele personale ale inculpatului, ci și de pericolul real și concret pe care fapta îl generează pentru sănătatea publică și echilibrul social.

Mai mult, suspendarea nu poate fi justificată nici în raport cu natura și modalitatea concretă de comitere a noii infracțiuni. Fapta reținută vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății unei persoane este una gravă, ce presupune un pericol real și imediat asupra valorilor fundamentale ale persoanei, cum ar fi viața, sănătatea și integritatea fizică. Este o faptă care afectează nu doar victima directă, ci și sentimentul general de siguranță în societate. De asemenea, modul de comitere al infracțiunii, caracterizat de violență, agresivitate și dispreț față de normele de conviețuire socială, indică o periculozitate socială ridicată și exclude aplicabilitatea unei măsuri de clemență, cum este suspendarea executării pedepsei.

În concluzie, raportat la gravitatea faptei, pericolul social sporit, tendințele infracționale actuale și interesul general al societății, aplicarea unei pedepse cu suspendare este nu doar inadecvată, ci și contraproductivă. Executarea efectivă a pedepsei este necesară pentru a restabili echilibrul social, a proteja sănătatea publică și a reafirma autoritatea legii într-un domeniu de maximă sensibilitate.

Respectiv, sentința emisă de Judecătoria Strășeni, sediul Central pe cauza penală privind învinuirea lui Turcu Ion ***** urmează a fi menținută. Ori, suspendarea condiționată a pedepsei penale nu își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Turcu Ion, iar aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte inclusiv, ce ține de comportamentul său.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1), art.448, art.449 alin. (1) pct. 1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru —

D E C I D E:

Recursul declarat de avocatul avocatul Zagaiciuc Victor în interesele inculpatului Turcu Ion împotriva sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 07 februarie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Turcu Ion** *****, se respinge ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Turcu Ion ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Juganari Marcel***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***